

SPIS TREŚCI

Przedmowa	5
Ojcowskie „nie”	15
Cóż za okrutna wiedza	31
Przedmowa do transgresji	47
Język bez końca	67
Dystans, aspekt, źródło	81
Biblioteka i wyobrażenia	97
Proza Akteona	131
Język przestrzeni	145
Szafeństwo, nieobecność dzieła	151
Obowiązek pisania	161
Zaplecza fabuły	163
Myśl zewnątrz	173
Kim jest autor?	199
Siedem uwag w sprawie siódmego anioła	221
Szafeństwo, literatura, społeczeństwo	237
Sade, kapral seksu	267
Żywoty ludzi niegodziwych	273
Prawdziwa płeć	293
Sobapisanie	303
Archeologia namiętności	321
Michał Paweł Markowski, <i>Anty-Hermes</i>	335
Źródła tekstów	387

Gdzie kończy się dzieło a zaczyna szaleństwo? Jak możliwy jest język, który w jednym i tym samym dyskursie mówi o poezji i szaleństwie? Dlaczego śmierć jest bez wątpienia najistotniejszą przypadłością języka? Kiedy narodziła się literatura i z jakiego doświadczenia? Jak, w jakich warunkach i za pomocą jakich form, coś takiego jak podmiot może pojawić się w porządku dyskursu? Jak odzyskać swą tożsamość w pisaniu?

W tomie po raz pierwszy w języku polskim zbierającym rozproszone teksty Michela Foucaulta, czytelnik znajdzie próbę odpowiedzi na te i inne zasadnicze pytania dotyczące języka, pisania i literatury. Głównym tematem rozważań snutych przez Foucaulta niemal przez dwadzieścia lat jest nieodmiennie niewidoczna linia oddzielająca szaleństwo od dzieła, milczenie od literatury, śmierć od obecności i autora *Historii szaleństwa* od autora *Historii seksualności*.